

20. januar 2015

FM 2016/34

I henhold § 33, stk. 1 forretningsordenen for Inatsisartut fremlægger jeg hermed følgende forslag til Inatsisartutbeslutning:

Forslag til Inatsisartutbeslutning om at Naalakkersuisut pålægges under FM2017 at fremlægge en redegørelse for, hvordan fuld udnyttelse af fisk og skaldyr kan fremmes – samt, hvordan der kan sikres en højere grad af forædling af fiskeriressourcen i Grønland.

(Medlem af Inatsisartut, Jess Svane, Siumut)

Begrundelse:

Produktionen af fisk og skaldyr har nu kørt i mange år og ikke mindst må man forvente, at dette kan fortsætte i rigtig mange år endnu, hvis ellers vi forstår, at passe godt på vort miljø, således, at Vort Land ikke mindst vil kunne få det fulde udbytte af disse levende ressourcer.

I dag drejer nogle af vore vigtigste mål i landsstyrekoalitionen sig om, i hvor høj grad, vi forstår, at udnytte fisk og skaldyr fuldt ud i alle led i produktions- og forarbejdningsprocesserne, således, at der helst ikke bliver noget spild eller kassationer og således, at Vort Land og dets indbyggere, får det bedst mulig økonomiske udbytte, samt, at vore eksport produkter organiseres efter samme mål og hensigter, d.v.s. med højst muligt udbytte for øje.

På dette grundlag forelægger jeg dette forslag for Inatsisartut, idet tiden ikke længere er til tilfældig hyggesnak, men tværtimod, at tiden nu er inde til, at vi handler og ikke mindst indretter os efter vore visioner og mål og hensigter.

I dag er det ikke småting af fisk og skaldyr, der bliver landet fra vort rige hav og desværre bliver en stor del af disse dyrbare råvarer ikke videreforarbejdet, men blot ført ud af landet uden videre forarbejdning, hvilket må forstås således, at vore dyrbare råvarer i form af fisk og skaldyr i langt langt højere grad, kan udyttes fuldt ud rent produktionsmæssigt og forarbejdes til færdigvarer, der er klar til at havne på de europæiske spiseborde og dermed opnå langt mere værdi og udbytte i forhold til vor nationale økonomi her i landet og dermed komme os alle til gode.

Jeg ved, at Vort Lands virksomheder, der arbejder med fiskeproduktion allerede har en form for erfaring og know-how omkring færdigvareproduktion til trods for, at der i dag ikke forefindes kontinuerlig færdigvareproduktion, hvorfor jeg vil mene, at vi bør benytte os af denne erfaring og viden samtidig med, at man kan udvikle nye og bedre metoder, der er tilpasset den moderne forbrugers krav og behov i udlandet.

Som eksempel kan jeg nævne, at fisken rent produktionsteknisk kan behandles fuldt ud uden, at vi smider noget som helst ud, ligesom de lande vi samarbejder med omkring fiskeri i Danmark, Norge, Island allerede gør det. Selv fiskeben udnyttes ved at tørre disse og producere dem til forskellige formål, ligesom skaldyrenes skal bliver produceret til fiskemel eller andre gode produkter, som der handles med, for eksempel er torskelever og maver samt kindkød fra for eksempel hellefisk en særlig delikatesse i andre lande som allerede udnyttes, forarbejdes og sælges i dyre domme.

Jeg vil helt klart mene, at hvis man vælger, at udnytte fisk og skaldyr fuldt ud, så er der næsten ubegrænsede muligheder for, at forarbejde disse produkter i en forædlingsproces.

Til slut vil jeg foreslå, at såfremt dette forslag vinder gehør i Inatsisartut, at Naalakkersuisut pålægges af Inatsisartut, at redegøre for hvordan de har løst problematikken.

De økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige:

Implementering af forslaget vil kræve udarbejdelse af en redegørelse. De administrative ressourcer, som vil skulle afsættes hertil, forventes, incl. oversættelse, ikke at overstige et helt årsværk.

De økonomiske og administrative konsekvenser for det private erhvervsliv:

Ingen

De økonomiske og administrative konsekvenser for borgerne:

Ingen